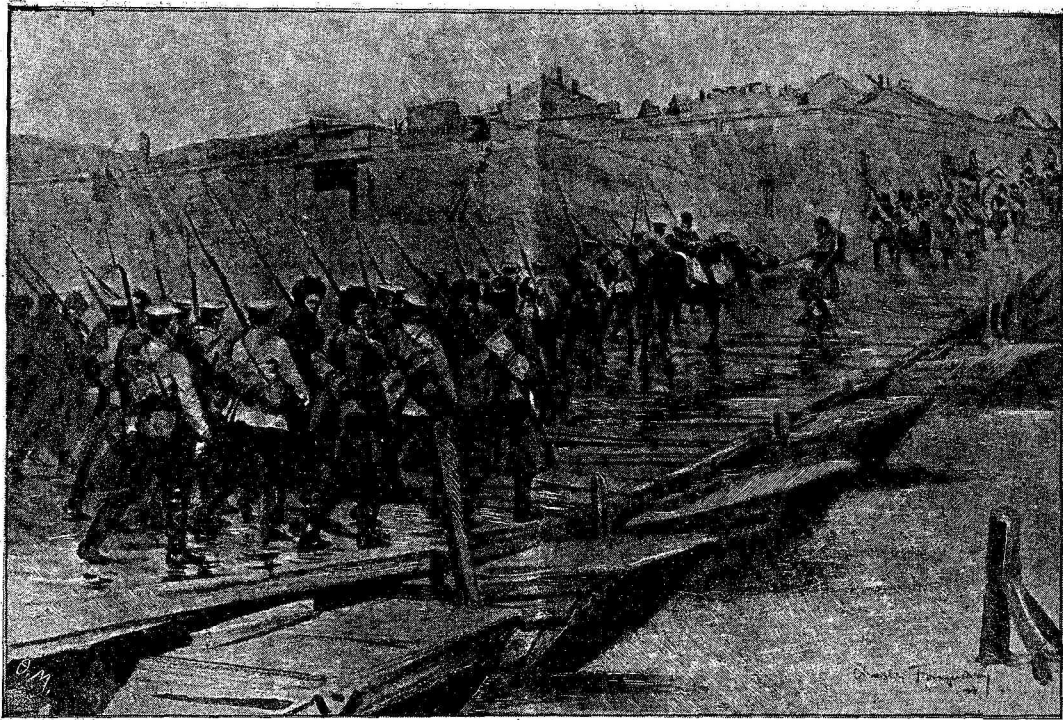

Ρωσοϊαπωνικός πόλεμος.

Ίάπωνες διαρχόμενοι ποταμόν

μου, ἐπὶ τοῦ παραθύρου, ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀγριοβιολέ-
τα μου, ὅταν ὁ ἥλιος ρίπτῃ τὴν τελευταίαν ἀκτίνά του.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Λά Τουρ, ὥσπερ προβλέπων τὸ
μέλλον. Θὰ ὑπάγω εἰς Παρισίους, θὰ πλουτίσω, θὰ
δοξασθῶ, ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ ὅλου αὐτοῦ τοῦ θριάμβου,
ἡ μὲν χαρά μου θὰ εἶναι ν' ἀκούω, ὡς ἐν ὄνειρῳ, τὸ
γλυκὺ αὐτὸ τετράχορδον, ὅπερ τηρεῖ τὸ μυστικὸν τῆς
καρδίας μου. Χαῖρε!

Ὅταν γέρων λευκόθριξ ἀπεφάσισεν ὁ Λά Τουρ νὰ
ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ἡ μεγαλειτέρα ἐπιθυ-
μία του ἦτο νὰ σφίξῃ ἐπὶ τῆς καρδίας του τὸ τετρά-
χορδον ἐκεῖνο, εἰς ὃ ὁ πατήρ του εἶχεν ἀφήσει τὴν
ψυχὴν του, ὡς ἔλεγεν εἰς τὸν Γκλούκ.

Καὶ δι' αὐτό, ὅταν μετὰ τὴν ἀποθέωσίν του, εὐ-
ρέθῃ μόνος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐζήτησε τὸ πατρι-
κὸν τετράχορδον. Ὁ ἀδελφός του, ἀγαθώτατος ἐπαρ-
χιώτης, οὐδέποτε δώσας σημασίαν εἰς ἐν τετράχορ-
δον, ἐγέλασεν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Λά Τουρ ἐπέμενε,
μετέβη καὶ τὸ ἔλαβε ἀπὸ ἐν ἐμάριον ὅπου ἐκρέματο
σκοινισμένον μὲ μ' ἂν χρυδὴν καὶ τεθραυσμένον τόξον.

Ὁ Λά Τουρ ἐγονυπέτησε καὶ ἔθλιψε τὸ ἅγιον λεί-
ψνον ἐπὶ τῆς καρδίας του.

« Ἀχ! ἀδελφέ μου! Τὸ τετράχορδον αὐτὸ μ' ἔκαμε
νὰ ἐπιθυμήσω τὴν πατρίδα. Ὅταν ἤμην νέος.....»

Μετὰ διετίαν, κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἐπανα-
στάσεως, καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ ὁ φίλος του
Βολταῖρος, ἀπέθανεν εἰς Σαῖν-Κεντὲν. Ὁ ἐφημέριος
Ντουπλικὲ ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ τάφου του: Πολίτης
καλός — πνεῦμα δίκαιον καὶ ἀγλαές, —
καρδία εὐθεῖα καὶ γενναία, — καὶ τριάκοντα
δύο ἄλλους στίχους εἰς ἐπιγραφικὸν ὕψος. Καὶ ὅμως
ἠδύνατο νὰ λείψωσι καὶ αἱ τριάκοντα δύο αὐταὶ γραμ-
μαὶ καὶ νὰ τεθῇ μόνον: Ἐνταῦθα κεῖται ὁ
Λά Τουρ. Οὐτε λέξις ἐπὶ πλέον, καὶ ὅσον τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ ἀνακαλεῖ ἓνα ἄνθρωπον καὶ ἓνα κυλιτέ-
χνην, ἐπιλέγει ὁ Ἀρσέν Οὐσαῖς εἰς τὴν Πενὰ κοθή-
κην τοῦ III'. αἰῶνος, ἐξ ἧς ἡρανίσθη τ' ἀνωτέρω.

ΑΛΕΞ. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ *)

Β') ΙΑΠΩΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

1. *Οου (1)

*Η ἀνοιξις.

Ἐστὸ λιμάνι τῆς Νανίβα, τὰ ἄνθη τῶν δέν-
δρων πάγουν ν' ἀνοίξουν· ἀφ' οὗ ἀπέρασεν ὁ χει-
μῶνας, τώρα ποῦ ἔφθασεν ἡ ἀνοιξις, ἀνοίγουν
τὰ ἄνθη τῶν δένδρων.

2. *Η αὐτοκράτειρα ΖΙΤΟ (2)

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Αὐτοκράτορος Τεν-μπούν-Τεν ὁ

Ὡ μέγαλ' ἐμου αὐθέντη, αὐθέντη τοῦ κόσμου,
τὸ βράδυ ἔστρεφες τὸ βλέμμα πρὸς τὰ δένδρα
μὲ τὰ κοκκινωπὰ ἄνθη τοῦ λέρου τῶν Πνευμά-
των, καὶ τὸ ἔξημέρωμα τὰ ἐζητοῦσες μὲ τὰ
μάτια. Σήμερον (ἐὰν ἐζῴσες) τὰ μάτια σου θὰ
τὰ ἐζητοῦσαν ἀκόμη· καὶ αὖριον ἀκόμη θὰ τὰ
θωροῦσες. Καὶ ὅταν ἔρχεται τὸ βράδυ, ἐγὼ ση-

1) Ὁ ἀρχαιότερος λυρικός ποιητὴς Ἰάπων, ἐλθὼν τὸ
285, τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, ἐκ τῆς Κορέας εἰς τὴν Ἰα-
πωνίαν.

2) Ἐζῆσε καὶ ἐβασίλευσε περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐβδόμου
αἰῶνος. Ὁ υἱὸς αὐτῆς, Οὐο-τσουνο-Οζυ, ἐπῆρξεν ὡσαύ-
τως ποιητῆς· πρὶν ἢ ἀποθάνῃ, ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιεσσάρων
ἐτῶν, συνέθεσε τὴν ἐξῆς ποιητικὴν στροφὴν: «Παρατη-
ρῶν ἀγρίας νήσους αἱ ὁποῖαι κραυγάζουν ἐπὶ τῆς παλαιᾶς
λίμνης τοῦ Ἰβαρέ, ἐγὼ θὰ ἐξαφανισθῶ μεταξὺ τῶν
νεφῶν.»

*) Τέλος.